

Μυστήριο ο γάμος και ως τύπος

Δε υπέρ ον: Δεν είναι μόνο ως πράξης μυστήριο ο γάμος. Είναι και ως τύπος, ως σύμβολο και εικόνα. Ο απόστολος Παύλος στη γνωστή περικοπή, που ως Αποστολικό ανάγνωσμα αναγινώσκεται στους γάμους, παρουσιάζει την ένωση του ανδρός και της γυναικός ως τύπο της ενώσεως του Χριστού και της Εκκλησίας και την ένωση του Χριστού και της Εκκλησίας ως πρότυπο της ενώσεως του ανδρός και της γυναικός.

● Κεφαλή ο Χριστός της Εκκλησίας. Κεφαλή και ο άνδρας της γυναικός, ως και ο Χριστός κεφαλή της Εκκλησίας» (Εφεσος 5, 23). Κεφαλή, όχι δικτάτωρ· κεφαλή, δηλαδή, υπηρέτης του σώματος, αφού όλα τα όργανα που υπάρχουν στο κεφάλι εργάζονται για το οώμα.

● Αγαπά ο Χριστός την Εκκλησία και φροντίζει και συντηρεί την Εκκλησία και θυσιάζεται για την Εκκλησία. Έτοι και ο άνδρας αγαπά ολοκληρωτικά τη γυναίκα του, τη φροντίζει και θυσιάζεται γι' αυτήν. «Οι άνδρες αγαπάτε τας γυναικάς εαυτών, καθώς και ο Χριστός πνέψει την εκκλησίαν και εαυτόν παρέδωκεν υπέρ αυτής» (Εφεσος 5, 25).

● Η Εκκλησία δεν είναι υποτελής του Χριστού· δεν είναι ξένη προς το Χριστό. Είναι δικό του σώμα, το οποίο δεν μπορεί να το μισήσει, όπως κανείς δεν μπορεί να μισήσει το σώμα του, όταν λειτουργή φυσιολογικά. Έτοι και η γυναίκα δεν είναι υποτελής στον άνδρα. Δεν είναι ξένη. Είναι το δικό του οώμα. «Ουδείς ποτέ την εαυτού σάρκα εμίσησεν, αλλ' εκτρέφει και θάλπει αυτήν, καθώς και ο Κύριος την εκκλησίαν» (Εφεσος 5, 29).

Πώς, λοιπόν, είναι δυνατόν να υποτίμηση

κανείς τον ευλογημένο γάμο; Είναι σαν να υποτίμηση το Θεάνθρωπο, αφού ο Θεάνθρωπος υπάρχει, λόγω της υποστατικής ενώσεως της θείας και της ανθρωπίνης φύσεως, λόγω της ενώσεως Χριστού και Εκκλησίας.

Πώς είναι δυνατόν να μη δέχεται ο ένας τον άλλον στο μυστήριο του γάμου, να μη «προσλαμβάνει» ο ένας τον άλλον, αφού ο Χριστός «προσελάβετο ημάς»; (Ρωμ. 15, 7).

Πώς είναι δυνατόν να μην είναι μυστήριο

ο γάμος, όταν είναι τύπος του Χριστού και της Εκκλησίας; «Εγώ δε λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν Εκκλησίαν» (Εφεσος 5, 32). Και σημειώνει σχετικά ο ιερός Χρυσόστομος: «Μυστήριον εστι καὶ τύπος μεγάλου πράγματος. Κάν αὐτὸν μη αἰδή, αἰδέσθητι ου τύπος εστί... Της εκκλησίας τύπος εστί καὶ του Χριστού, καὶ πόρνας εισάγεις» (Ε.Π.Ε. 22, 342).

Ο γάμος δεν είναι υπόθεσης αισχύνης. Δεν πρέπει να ντρέπεται κανείς, όταν

παντρεύεται, αφού ο Θεός τον καλεί, ούτε να ντρέπεται ο λόγος του Θεού να μιλάν για το γάμο, αλλ' ούτε και να ντροπάζεται ο γάμος με ανότια και αισχρά πράγματα. Μέσα στο γάμο οι οσφρικές σχέσεις των δύο φύλων είναι τίμες. Έχω από το γάμο είναι ακάθαρτες. «Τίμος ο γάμος εν πάσι καὶ η κοίτη αμίαντος· πόρνους δέ καὶ μοιχούς κρινεῖ ο Θεός» (Εφρ. 13, 8). Σημειώνει ο ιερός Χρυσόστομος: «Ταύτα δη πάντα εννοούντες, μη αισχύνωμεν το τηλικούτον μυστήριον. Τύπος της του Χριστού παρουσίας εστίν ο γάμος, συ δε μεθύεις; Εἰπε μοι, ει εικόνα είδες του βασιλέως, ἀρά αν αυτήν ἡσχυνας;» (Ε.Π.Ε. 22, 346).

Τελετουργικό μυστήριο

Μία τέτοια ένωσης, όπως ο γάμος, ένωσης, που συμβολίζει την ένωση του Χριστού και της Εκκλησίας, ένωσης, που υπηρετεί το μυστήριο της ζωής και της αθανασίας, πώς είναι δυνατόν να είναι σωστή χωρίς την ευλογία του Θεού; Ο Τριαδικός Θεός, όπου φαίνεται η άρρενος σχέσης των τριών προώπων, ευλογεί τα δύο εκείνα πρόσωπα, τα οποία ενώνει σε ένα η ανυπόκριτος αγάπη. Η αφρούα διέσπασε τον άνθρωπο. Ο εν Χριστώ Ιησού γάμος ενώνει τους δύο σε ένα. Ο άνθρωπος μόνος του δεν είναι ωλοκληρωμένος. Είναι «ημίτομος». Με το γάμο αποκαθίσταται η πληρότητά του. Λέγει σχετικά ο ιερός Χρυσόστομος: «Εἰδες του γάμου το μυστήριον; Εποίσθεν εξ ενός ένα, καὶ πάλιν τους δύο τούτους ένα ποιήσας, ούτω ποιεί ένα. Ωστε καὶ νῦν εξ ενός τίκτεται ἄνθρωπος. Γυνὴ γαρ καὶ ανήρ οὐκ εἰσιν ἄνθρωποι δύο, αλλ' ἄνθρωπος εἰς... Καὶ απ' αυτής δε τῆς του σώματος διαπλάσεως ἰδοι τις ἄν, οτιέν εἰσιν· από γαρ τῆς πλευρᾶς γέγονε, καὶ ὥσπερ πρίτομα δύο» (Ε.Π.Ε. 22, 342-344).

Δεν μπορεί να υπάρχη ωλοκληρωμένος γάμος χωρίς ευλογία του Θεού. Δεν είναι δυνατόν άρα να υπάρχη άλλη μορφή γάμου από την εκκλησιαστική. Υπάρχουν δυστυχώς μερικοί επιπλόλαιοι και αφελείς θεολόγοι, που υποστηρίζουν και τον πολιτικό γάμο, λέγοντας μάλιστα, ότι οι ιεροί Κανόνες δέχονται και τους δύο τύπους γάμου, και τον εκκλησιαστικό και τον πολιτικό. Μόνο διασφράγη της αλήθευτης για λόγους σκοπιμότητος ή επιπολαιότητος, λόγω κακής λειτουργίας της διανοίας, είναι δυνατόν να υποστηρίξουν τέτοια θέση.

Υπάρχει γάμος χωρίς ευλογία του Χριστού και της Εκκλησίας; Είναι σαν να λέμε, ότι υπάρχει θεία Κοινωνία χωρίς θεία Λειτουργία, χωρίς την ευλογία από το λειτουργό ιερέα του άρτου και του οίνου. Στην αρχαία Εκκλησία ήταν απλή η τελετή του μυστηρίου της θείας Κοινωνίας. Ήταν μία απλή ευλογία του άρτου και του οίνου. Υπάρχει πάντως το στοιχείο της λειτουργικής ευλογίας. Έτοι μια τελετή του μυστηρίου του γάμου ήταν απλή στην αρχαία Εκκλησία. Περιφρίζοντας στην απλή ευλογία του επισκόπου. Άλλ' αυτή η ευλογία είναι το βασικό στοιχείο στο μυστήριο, εκείνο, που καθιερώνει τις σχέσεις των δύο προσώπων που επισκόπουν στην ιερό Χρυσόστομο. Θα ευλογία αγιάζει τις σχέσεις του γάμου. Χωρίς την ευλογία της Εκκλησίας είναι σχέσεις πορνηκές. Μετά την ευλογία είναι σχέσεις τερές.

Βεβαίως για να είναι ένας γάμος σωστός και επιτυχημένος δεν αρκεί η ευλογία της Εκκλησίας. Απαιτούνται και άλλα πολλά. Τις συμβουλές για ένα σωστό γάμο θα μας τις δώσουν ο ιερός Χρυσόστομος. Θα τις δούμε στο επόμενο.

Αρχιμ. Δανιήλ Γ. Αεράκης
περιοδικό "Ιωάννης ο Βαπτιστής" 1993

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΥΜΒΙΩΣΗ;

αυτοεκτίμηση και να διαφοροποιεί τον άνθρωπο από τα ζώα ανεβάζοντάς τον στο υψηλό βάθρο των αξιών, στο βάθρο, που αρμόζει στην «εικόνα του Θεού».

Δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια δυνατότητα να ξαναπάρει κανείς την ελευθερία του, ύστερα από ένα προσωρινό δεσμό. Να ξαναδιαλέξει, να εγκαταλείψει τον άλλο, χωρίς να υπολογίσει τις ψυχολογικές και φυσικές συνέπειες αυτής της εγκατάλειψης.

Και το θέμα θα μπορούσε να λήξει εδώ, αν δεν γεννιούνταν, από τη σχέση αυτή παιδιά, που τελικά είναι τα μόνα θύματα αυτής της υπόθεσης. Διότι βλέποντας, ότι οι γονείς τους επέλεξαν τον χαλαρότερο τρόπο συμβίωσης, για να μπορούν εύκολα, ανώδυνα και χωρίς τις χρονοβόρες δικαστικές διαδικασίες του διαιζυγίου, να διαλύουν, συναινετικά ή μη, το... προφορικό συζυγικό συμβόλαιο, αναστατώνονται, γκρεμίζεται μέσα τους το πρότυπο του πατέρα και της μάνας, η καρδιά τους κομματιάζεται και άθελά τους, τη τρυφερή αυτή ψυχή αγριεύει, σκληραίνει, γίνεται αγνώριστη, ένας βίαιος και απρόβλεπτος χαρακτήρας προβάλλει, ένα ψυχοσωματικό ράκος και μια ταραγμένη προσωπικότητα εμφανίζεται, γεμάτη οργή, θυμό και τάσεις

εκδίκησης. Και δικαιολογημένα, διότι νοιώθουν ότι η γέννησή τους υπήρξε ατυχές γεγονός, ανεπιθύμητο και όχι προσχεδιασμένος καρπός αγάπης. Νοιώθουν παρείσακτοι, βάρος στη γη, «άχθος αρούρης».

Και ερωτούμε: Ποιος νόμος θα μπορέσει να επουλώσει τις πληγές αυτές; Ποιος θα προλάβει τις κινούμενες αυτές ωρολογιακές βόμβες, που αγνοούμε πότε θα εκραγούν; Κι αν τα θραύσματα της οργής επιλέξουν τους άμεσα υπεύθυνους αυτής της τραγωδίας· τους... προοδευτικούς γονείς, θα πούμε «άξια πάσχουν» διότι «έσπυραν ανέμους και θερίζουν θύελλες». Αν όμως η απρόβλεπτη αντίδραση τους συμπεριλάβει ανεύθυνες και αθώες υπάρχεις, ποιος θα έχει την ευθύνη;

Μήπως αποδοθούν κατηγορίες και προς τους διοικούντας για ολιγωρία γιατί ενδιαφέρονται για το δέντρο και αδιαφορούν για το δάσος; Ενδιαφέρονται για δικαιώματα προβληματικών μειονοτήτων (εκκεντρικών, ιδιόρρυθμων ανθρώπων) σε βάρος των δικαιωμάτων της πλειοψηφίας που αποτελούν το υγιές κύπταρο της πατρίδας μας, για το οποίο μπορούμε να καυχόμαστε;

Το θέμα των ζηλωτών της «ελεύθερης συμβίωσης» δε χρίζει επιβράβευσης αλλά

παιδαγωγίας και μάλιστα αυστηρότερης απ' αυτήν που ο κ. Υπουργός προβλέπει. Παιδαγωγία που θα τους αλλάξει νοοτροπία και σχέδια. Παιδαγωγία που θα τους στο